

عربی ۲ (درس ۶) - آزاد

۱- «ثلاثة» و «الخامس» چه نوع عددی هستند؟

(۱) اصلی و ترتیبی (۲) ترتیبی و اصلی (۳) هر دو اصلی (۴) هر دو ترتیبی

۲- عَيْنَ الصَّحِيحِ لِلتَّعْرِيبِ: «می خواهم که به بازار بروم.»

(۱) أَرِيدُ أَنْ تَذْهَبَ إِلَى السُّوقِ
(۲) أَرِيدُ أَنْ أَذْهَبَ إِلَى السُّوقِ
(۳) أَرِيدُ أَنْ نَذْهَبَ إِلَى السُّوقِ
(۴) أَرِيدُ أَنْ يَذْهَبَ إِلَى السُّوقِ

۳- ترجمه «عَلَى الْمُسْلِمِينَ فِي الْعَالَمِ أَنْ يَقَاوِمُوا الْإِسْتِعْمَارَ وَ يَقَطِّعُوا يَدَ الْمُسْتَعْمِرِينَ» کدام است؟

(۱) احیای مجد و عظمت دیرین مسلمانان جهان منوط به اینست که با استعمار مبارزه نموده و از استعمارگران خلع ید نمایند.

(۲) بر مسلمانان جهان است که در برابر استعمار مقاومت نموده و دست استعمارگران را قطع نمایند.

(۳) بر مسلمانان جهان است که در برابر استعمار مقاومت نموده و تا قطع دست استعمارگران از پای نشینند.

(۴) مسلمانان جهان باید بدانند که با تفرقه قدرتی نیستند و تنها در سایه وحدت است که می توان از استعمارگران خلع ید نمود.

۴- «نون» در چند صیغه مضارع منصوب حذف نمی شود؟

(۱) دو (۲) شش (۳) پنج (۴) هفت

۵- مضارع منصوب «رَفَعُوا» کدام است؟

(۱) أَنْ تَرْفَعُونَ (۲) أَنْ يَرْفَعُوا (۳) أَنْ تَرْفَعُوا (۴) أَنْ يَرْفَعُونَ

۶- «نون» در کدام صیغه مضارع منصوب «يَنْصُرُ» حذف نمی شود؟

(۱) مفرد مؤنث مخاطب (۲) جمع مؤنث مخاطب (۳) تشبیه مؤنث مخاطب (۴) جمع مذکر مخاطب

۷- کدام حرف از حروف ناصبه است؟

(۱) عَن (۲) قَدْ (۳) لَمْ (۴) كُنْ

۸- مَبِّزُ الْخِطَاءِ:

(۱) كُنْ تَذْهَبُوا (۲) كُنْ تَذْهَبَا (۳) كُنْ تَذْهَبِينَ (۴) كُنْ تَذْهَبِنَ

۹- «أَصْدِقَاء» جمع چیست؟

(۱) صَدُوق (۲) صَادِق (۳) صَدِيق (۴) صِدِيق

۱۰- کدام گزینه غلط است؟

(۱) أَنْ تَرْفَعَا (۲) أَنْ تَرْفَعَنَ (۳) أَنْ تَرْفَعُوا (۴) أَنْ تَرْفَعِينَ

۱۱- ما هو اعراب الفعل المضارع في الجملة التالية؟ «إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بَقِيَتْ حَتَّىٰ يَغْيُرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ»

(۱) مجزوم، منصوب (۲) مرفوع، منصوب (۳) منصوب، منصوب (۴) مرفوع، مجزوم

۱۲- ما هو المناسب للفراغ: «عليكم أن الله و أوامر»

(۱) تطيعون - تخشون (۲) تخشوا - تطيعوا (۳) تخشى - تطيع (۴) يخشوا - يطيعوا

۱۳- در آیه شریفه «اللّٰه يعلم و انتم لا تعلمون» کدام پاسخ در مورد «لا تعلمون» درست است؟

(۱) مرفوع به اعراب فرعی (۲) منصوب (۳) فعل و فاعله هم المستتر (۴) فعل مجزوم به لای ناهیه

۱۴- ما هو الخطأ عن اعراب الكلمات التي تحتها خطأ؟ «اللّٰه يعلم و انتم لا تعلمون»

(۱) الله : مرفوع باعراب ظاهری (۲) يعلم : مرفوع باعراب ظاهری و محلی

(۳) انتم : مرفوع محلاً (۴) لا تعلمون : مجزوم به لاء ناهیه

۱۵- أيّ عبارة لايشتمل على المضارع المنصوب؟

(۱) أما الرسول فقد نجّاه الله ليواصل أداء رسالته من المدينة.

(۲) أولاً بأن يّتقي في مكة لأداء الأمانات.

(۳) فاختر الرسول ابن عمّه على بن ابي طالب ليقوم بعمليّن هامين.

(۴) صدقت انهم أكرموني لأنني أصيد لهم و لا أتكلم.

۱۶- اي الحروف مناسب للفراغ؟

«علينا ... نحرص ... مصاحبة الأخيار. لانهم يجلبون لنا النفع ... الحياة»

(۱) إن، على، ب (۲) أن، على، في (۳) إن، في، على (۴) أن، ب، في

۱۷- اي عبارة لايشتمل على المضارع المنصوب؟

(۱) أنّه فکّر في طريقة حتى لايشعر الكفار بخروج الرسول (ص)

(۲) اياک نعبد و اياک نستعين

(۳) فلا حيلة لي غير ان ادرس في النهار و أعمل مساءً

(۴) لاتخافي فإنّ الثعالب لاتستطيع أن تتسلق الاشجار

۱۸- عين الترجمة الصحيحة: «ما انت و غيرک»

(۱) تو و ديگری چه کار دارید؟

(۲) تو را با ديگران چه کار؟

(۳) ديگری با تو چه کار دارد؟ (۴) چرا ديگران با تو کار دارند؟

۱۹- ما هو الصحيح؟

(۱) أنْ تعودينَ (۲) كىْ تعودينَ (۳) لَنْ تعودينَ (۴) متىْ تعودينَ؟

۲۰- مبيناً در عبارت «أنا فتحنا لك فتحاً مبيناً» چیست؟

(۱) حال (۲) تمييز (۳) مفعول مطلق (۴) صفت

۲۱- در کدام گزینه فعل مضارع منصوب نیامده است؟

(۱) حاول ان تربي نفسك تربية صالحة (۲) من حق المرأة ان تقبل المسؤوليات الاجتماعية

(۳) لاتكن عبد غيرك فقد جعلك الله حراً (۴) لن تنالوا البر حتى تنفقوا مما تحبون

۲۲- ما هي ترجمة الصحيحة للعبارة التالية؟ «عَلَيْتَا أَنْ لَا نُحَاكِيَ الْأَخْرَيْنَ وَنَعْتَمِدَ عَلَى أَنْفُسِنَا»

- (۱) بر ما لازم است که حکایت اعتماد به نفسمان را به دیگران بگوییم.
- (۲) تقلید نکردن از دیگران و اعتماد به نفس لازم و ضروری است.
- (۳) لازم است دیگران از ما تقلید نکنند و فقط به خودشان اعتماد کنند.
- (۴) بر ما لازم است که از دیگران تقلید نکنیم و اعتماد به نفس داشته باشیم.

۲۳- کدام گزینه برای عبارت «الْمُسْلِمُونَ يُحَاوِلُونَ أَنْ أهدافهم» مناسب است؟

- (۱) يُحَقِّقُونَ
- (۲) يُحَقِّقُوا
- (۳) يُحَقِّقُ
- (۴) تُحَقِّقُ

۲۴- ما هو الصحيح في اعراب و التحليل الصّرفي:

«أَحْسِبَ النَّاسَ أَنْ يَتَرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ.»

- (۱) هُمُ: ضمير منفصل مرفوع، للغائبين، معرفه / ضمير فعل لامحل لها من الإعراب.
- (۲) يَتَرَكُوا: فعل مضارع للغائبين، متعد، ثلاثي مزيد من باب إفعال، معلوم / فعل منصوب نياباً و فاعله ضمير بارز «واو».
- (۳) يَتَرَكُوا: فعل مضارع للغائبين، مجرد، معرب، مبني للمجهول / فعل منصوب بحذف نون الاعراب و نائب فاعله بارز «واو».
- (۴) الناس: اسم، مشتق، معرب، منصرف، صحيح الآخر / مفعول به و منصوب.

۲۵- کدام مضارع منصوب صحیح است؟

- (۱) گئی تذهبان
- (۲) گئی تذهبون
- (۳) گئی یذهبون
- (۴) گئی یذهبن

۲۶- کدام مضارع منصوب صحیح است؟

- (۱) کن یکذبون
- (۲) کن یکذبان
- (۳) کن تکذبن
- (۴) کن یکذبوا

۲۷- میز التعریب الصحیح «پیش از آن که شروع به کار کنی دقت کن»

- (۱) تَأَمَّلْ قَبْلَ أَنْ تَبْدَأَ بِالْعَمَلِ . (۲) ابدا بِالْعَمَلِ فَتَأَمَّلْ . (۳) تَأَمَّلْ قَبْلَ شُرُوعِ الْعَمَلِ . (۴) ابداً بِالْعَمَلِ قَبْلَ التَّأَمُّلِ .

۲۸- میز الخطا فی التّراجمة:

- (۱) راقبوا حركات صاحب المزرعة حتى تُخبروني عنها: «مراقب حرکتهای صاحب مزرعه باشید تا از آن مرا باخبر کنید».
- (۲) صاحب المزرعة طلب من جيرانه لجمع المحاصيل: «صاحب مزرعه هنگام جمع کردن محصولها از همسایگان طلب خود را خواست».
- (۳) سيبدأ صاحب المزرعة الحصاد بنفسه عداً: «صاحب مزرعه فردا خود، درو کردن را آغاز خواهد کرد».
- (۴) الانسان حين يعتمد على نفسه يجب أن نخاف منه: «انسان وقتی به خود تکیه کند باید از او بترسیم».

۲۹- عین مضارعاً مرفوعاً لِ (تَوَكَّلْ) للمخاطبين.

- (۱) تَتَوَكَّلِينَ
- (۲) تَتَوَكَّلُونَ
- (۳) تَوَكَّلُوا
- (۴) تَوَكَّلْتُمْ

۳۰- عین الخطاء:

- «کنار سفره نشستند تا شام بخورند.»
(۱) جَلَسُوا عَلَي الْمَائِدَةِ لِيَتَنَاوَلُوا الْعِشَاءَ.
(۲) جَلَسْنَا عَلَي الْمَائِدَةِ لِيَتَنَاوَلُوا الْعِشَاءَ.
(۳) جَلَسْنَا عَلَي الْمَائِدَةِ لِيَتَنَاوَلُوا الْعِشَاءَ.
(۴) جَلَسْنَا عَلَي الْمَائِدَةِ لِيَتَنَاوَلُوا الْعِشَاءَ.

۳۱- عین المفعول به في العبارة التالية:

- اتأمرني أن أكسِرَ صناديق قوم قد تَوَكَّلُوا على الله.
(۱) ي / قوم (۲) انت المستتر / صناديق (۳) ي / صناديق (۴) صناديق / الله

۳۲- ميّز الترجمة الصحيحة لـ:

- (طَلَبَ مُحَمَّدٌ (ص) مِنْ حَلِيمَةَ (ع) أَنْ تَسْمَحَ لَهُ لِيَذْهَبَ إِلَى الصَّحْرَاءِ)
(۱) محمد (ص) از حليمه (ع) خواهش کرد که برای به صحرا رفتن اجازه دهد.
(۲) محمد (ص) خواست که برای رفتن به صحرا از حليمه (ع) اجازه بگیرد.
(۳) محمد (ص) از حليمه (ع) خواست که با اجازه‌ی او به صحرا برود.
(۴) محمد (ص) از حليمه (ع) خواست که به او اجازه دهد برای این که به صحرا برود.

۳۳- ميّز التّعريب الصحيح لـ:

- «مسلمانان تلاش می کنند که هدف‌هایشان را محقق کنند.»
(۱) المسلمون يُحاوِلونَ أَنْ يُحَقِّقُوا أَهْدَافَهُمْ
(۲) يُحاوِلونَ المسلمونَ أَنْ يُحَقِّقُوا أَهْدَافَهُمْ
(۳) يُحاوِلُ المسلمونَ بِتَحْقِيقِ أَهْدَافِهِمْ
(۴) المسلمونَ يُحاوِلونَ بِتَحْقِيقِ أَهْدَافِهِمْ

۳۴- عین مضارعاً منصوباً للمتکلم لـ (ساعداً):

- (۱) كُنْ أَسَاعِدْ (۲) كُنْ سَاعِدْتُ (۳) كُنْ تُسَاعِدُنَا (۴) كُنْ سَاعِدْنَا

۳۵- عین الترجمة الصحيحة: «حاولي اليوم لتهديب نفسك لكي تتقدمي غداً»

- (۱) امروز به ساختن خود شروع کرد تا فردا پیشرفت داشته باشد.
(۲) امروز شروع کن برای پاکیزه کردن روحیه تا فردا پیش روی کنی.
(۳) امروز بکوش برای خودسازی تا فردا پیشرفت کنی.
(۴) تلاش امروزت برای خودسازی پیشرفت فردا را نتیجه می دهد.

۳۶- ائى منتخب مناسب للفراغ: «المومنات كن خوفاً من الله.»

- (۱) يَكْذِبْنَ (۲) تَكْذِبْنَ (۳) يَكْذِبْنَ (۴) تَكْذِبْنَ

۳۷- أكمل الفراغ بفعل مضارع مناسب من (نَجَحَ)

- (۱) تَنْجَحُ (۲) يَنْجَحُ (۳) يَنْجَحُ (۴) تَنْجَحُ

۳۸- أكمل الفراغ بالكلمات المناسبة: «بيت المال فى يدك عن راتبك»

- (۱) و أنا نتحدّث (۲) و هم تتحدّثون (۳) و أنت تتحدّث (۴) و هو تتحدّث

۳۹- عین الصحیح:

- (۱) اني لن أترك يد أختي. (أترك، فعل مضارع منصوب)
- (۲) يسأل الطفل: ما هذه يا أمه. (ما، اسم موصول و مرفوع محلاً)
- (۳) قال ذلك و ابتسم و ركض. (ذلك، مفعول ومفتوح محلاً)
- (۴) انّ الذي خلقني يحفظني من كل سوء. (خلقني، خبر انّ و مرفوع)

۴۰- ما هو مرجع الضمير في العبارة التالية؟ «فوقع الحيوان في الفخ، أخذه سعيد و أشعل دَنَبَهُ»
(۱) الفخ (۲) سعيد (۳) الفخ، الحيوان (۴) الحيوان

۴۱- انتخاب کلمهٔ رقم (۶)

- (۱) خمس (۲) اربعة (۳) ثلاث (۴) ستة

۴۲- ما هي الترجمة الصحيحة للعبارة التالية؟ «الانسان عندما يعتمد على نفسه يعمل عملاً هاماً.»

- (۱) انسان وقتی که خود بر دیگری تکیه می کند عمل مهمی انجام می دهد.
- (۲) آدمی وقتی بر خود تکیه می کند عمل مهمی را انجام می دهد.
- (۳) آدمی هنگامی که بر خود و دیگری تکیه می کند عمل مهمی انجام می دهد.
- (۴) انسان هنگامی که می خواهد عمل مهمی انجام دهد فقط به خود تکیه می کند.

۴۳- ما هي الترجمة الصحيحة للعبارة التالية؟ «هذه فِلاذةٌ علقتها في عنقك حتى تحفظك من كلِّ سوءٍ»

- (۱) این گردن بند آویخته در گردن تو برای آن است که تو را از هر بدی حفظ کند.
- (۲) این گردن بند را به گردن تو می آویزم تا تو را از هر بدی محافظت کند.
- (۳) این گردن بندی است که آن را به گردن تو آویختم تا تو را از هر بدی حفظ کند.
- (۴) این گردن بند را به گردن تو می آویزم تا حفظ کننده ی تو از هر بدی باشد.

۴۴- میز نوع اعراب (يَجْتَهِدُنْ) «حاولت الطالبات أن يَجْتَهِدْنَ في سبيل النَّجاح»:

- (۱) منصوب اصلی (۲) منصوب محلی (۳) منصوب فرعی (۴) منصوب تقدیری

۴۵- عین عدد المعارف «انّ هذا القرآن يهدي لِّلتي هي اَفْؤمٌ»:

- (۱) ثلاثُ معارف (۲) خمسُ معارف (۳) ستُّ معارف (۴) اربعُ عارف

۴۶- میز الأدقُّ مِنَ التراجُم «اصْبِرْ حَتَّى آخُذَ رَاتِبِي مِنْ بَيْتِ الْمَالِ فَأَسَاعِدُكَ بِشَيْءٍ مِنْهُ»:

- (۱) صبر کن تا از بیت المال حقوقم بیاید و به تو کمک کنم.
- (۲) شکیبا باش تا پس گرفتن حقوقم به تو مقداری مساعده بدهم.
- (۳) تحمل داشته باش تا از حقوق بیت المال به تو مساعدت کنم.
- (۴) صبر کن تا حقوقم را از بیت المال بگیرم و با مقداری از آن به تو کمک کنم.

۴۷- میز نوع اعراب (أَتَعَلَّمَ) «أَحِبُّ أَنْ أَتَعَلَّمَ لُغَةَ الْقُرْآن»:

- (۱) منصوب فرعی (۲) مجزوم اصلی (۳) منصوب اصلی (۴) مجزوم فرعی

۴۸- عین نوع الاعراب لـ : (تطلبوا): عَلَيْكُمْ أَنْ تَطْلُبُوا الْعِزَّةَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ:

(۱) منصوب اصلی (۲) منصوب فرعی (۳) مجزوم فرعی (۴) مجزوم اصلی

۴۹- میز معنی (تسعة) بالفارسیة:

(۱) نه (۲) هفت (۳) نه (۴) هفتم

۵۰- میز نوع الاعراب لـ (يَهْدِي) «بَعَثَ النَّبِيُّ لِيَهْدِيَ النَّاسَ إِلَى الْحَقِّ»

(۱) منصوب فرعی (۲) منصوب اصلی (۳) مجزوم اصلی (۴) مجزوم فرعی

۵۱- میز نوع الاعراب لـ (تَحْفَظُكَ) فِي «حَتَّى تَحْفَظَكَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ»:

(۱) مجرور (۲) منصوب (۳) مجزوم (۴) مرفوع

۵۲- میز الصَّحِيح: «قَالَ الصُّغَارُ سَيِّدًا صَاحِبِ الْمَرْعَةِ الْحِصَادِ بِنَفْسِهِ غَدًا.»

- (۱) بیچه‌ها گفتند صاحب مزرعه فردا درو کردن را خود شروع خواهد کرد.
- (۲) بیچه‌ها گفتند مزرعه‌دار در فردا کشت را درو می‌کند.
- (۳) کوچک‌ها گفتند صاحب مزرعه فردا می‌خواهد خودش محصولات را جمع کند.
- (۴) کودکان گفتند مزرعه‌دار فردا خودش درو می‌کند.

۵۳- عین نوع الاعراب لـ «أَرْجِعْ» فِي: «إِنَّهُمْ أَرْسَلُونِي إِلَيْكَ لِكَيْ أَرْجِعَ إِلَيْهِمْ بِالْأَخْبَارِ السَّارَّةِ.»

(۱) مرفوع (۲) مجزوم (۳) مجرور (۴) منصوب

۵۴- میز الترجمة الصَّحِيحَة: (ابْتَسَمَ الْوَلَدُ وَقَالَ إِنَّ الْوَالِدَ خَلَقَنِي بِحَفْظِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ)

- (۱) کودک لبخند زد وگفت قطعاً کسی که مرا آفرید مرا از هر بدی حفظ می‌کند.
- (۲) طفل لبخندی زد وگفت آن‌که مرا خلق کرده است قطعاً حفظ می‌کند.
- (۳) کودک خندید وگفت به‌راستی که آفریننده من مرا از هر چیز ننگه می‌دارد.
- (۴) طفل با خنده گفت نگاه‌دار من از هر بدی کسی است که مرا آفریده است.

۵۵- میز نوع الاعراب لـ (تَحْفَظُهُ) فِي (فِي عُنُقِ الْوَلَدِ قِلَادَةٌ لِكَيْ تَحْفَظَهُ مِنَ الشُّرُورِ).

(۱) مرفوع (۲) مجزوم (۳) منصوب (۴) مجرور

پاسخ:

۱- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. «ثلاثة» که برای بیان «تعداد» به کار می‌رود، عدد «اصلی» و «الخامس» که برای بیان «ترتیب» مورد استفاده قرار می‌گیرد، عدد «ترتیبی» نامیده می‌شوند.

۲- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. تفاوت گزینه‌ها در صیغه‌ی به کار رفته برای فعل «بروم» است. «بروم» باید بصورت فعل مضارع منصوب در صیغه‌ی متکلم وحده ترجمه شود، بنابراین «أَنْ أَذْهَبَ» درست است.

۳- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. بعضی از ترکیبات داده شده در جمله مزبور را معنی می‌کنیم:

«المسلمین فی العالم»: مسلمانان جهان

«علی المسلمین فی العالم»: بر مسلمانان جهان است (واجب است).

«أَنْ یقاوموا»: (فعل مضارع منصوب) - که مقاومت کنند.

«الاستعمار»: (مفعول فعل «یقاوموا») - استعمار.

«یقطعوا» (در اصل «أَنْ یقطعوا» بوده است که «أَنْ» به قرینه لفظی حذف شده است): قطع نمایند.

«یَد»: (مفعول فعل «یقطعوا») - دست.

ترجمه عبارت:

«بر مسلمانان جهان واجب است که در برابر استعمار مقاومت کنند و دست استعمارگران را قطع نمایند.»

۴- گزینه ۱ پاسخ صحیح است. در مضارع منصوب، در صیغه‌هایی که «نون»، «عوض از رفع» است، این حرف حذف می‌شود اما در صیغه‌های «جمع مؤنث» که «نون»، «ضمیر مرفوعی» است و «عوض از رفع» نمی‌باشد، این حرف به هنگام مجزوم شدن، حذف نمی‌شود. پس در ۲ صیغه «جمع مؤنث غایب» و «جمع مؤنث مخاطب»، «نون» حذف نمی‌شود.

۵- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «رفعوا» فعل ماضی ثلاثی مجرد از ریشه‌ی «ر ف ع» و از صیغه‌ی «جمع مذکر غایب» می‌باشد. فعل مضارع در ریشه‌ی مزبور و صیغه‌ی یاد شده، «یرفعون» است. برای منصوب کردن این فعل، «نون اعراب» را از آخر فعل، حذف می‌کنیم.

۶- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. در صیغه‌های «جمع مؤنث» از افعال «مضارع»، «نون» در انتهای فعل، «ضمیر متصل مرفوعی» بوده و به هنگام «جزم» یا «نصب» فعل مضارع، حذف نمی‌شود.

۷- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. به بررسی گزینه‌ها می‌پردازیم:

۱- «عَنْ»: از حروف «جر» است و باعث «مجرور» شدن کلمه بعد از خود، می‌شود.

۲- «قَدْ»: حرف «تحقیق» است و برسر افعال می‌آید (بدون تغییر، در شکل ظاهری آنها).

۳- «لَمْ»: برسر فعل «مضارع» آمده و باعث «مجزوم» شدن آن می‌شود.

۴- «كُنْ»: از حروف «ناصبه» بوده، برسر فعل مضارع آمده و باعث «منصوب» شدن آن می‌شود.

۸- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. قاعده: در افعال مضارع، در غیر از صیغه‌های «مفرد» (به استثنای مفرد مونث مخاطب)، «متکلم» و «جمع مونث» به هنگام «جزم» یا «نصب»، «نون اعراب» حذف می‌شود. با توجه به قاعده‌ی مزبور، به بررسی گزینه‌ها می‌پردازیم:

۱- کن تَذهَبوا: در اصل بصورت «کن تَذهَبُونَ» از صیغه‌ی «جمع مذکر مخاطب» بوده است که «نون اعراب» آن به هنگام «نصب»، حذف شده است.

۲- کن تَذهَبَا: در اصل بصورت «کن تَذهَبَانِ» از صیغه‌ی «ثنیه مونث غایب» یا «ثنیه‌ی مخاطب» بوده است که «نون اعراب» آن به هنگام «نصب» حذف شده است.

۳- کن تَذهَبِينَ: فعل «تَذهَبِينَ» که از صیغه‌ی «مفرد مونث مخاطب» است، به هنگام «منصوب» شدن باید به «تَذهَبِي» تبدیل شود.

۴- کن تَذهَبْنَ: فعل «تَذهَبْنَ» از صیغه‌ی «جمع مونث مخاطب» بوده و به هنگام «نصب» تغییری در ظاهر آن ایجاد نمی‌شود.

۹- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «أصدقاء» به معنی «دوستان»، جمع «صَدِيق» می‌باشد.

۱۰- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. «أَنْ» از حروف ناصبه است. در هر یک از صیغه‌های فعل مضارع، منصوب شدن طریقه‌ای خاص دارد. در جمعهای مذکر و مثنی‌ها نصب به حذف حرف «ن» است. در مفردها بغیر از «مفرد مونث مخاطب»، نصب با مفتوح کردن حرف آخر فعل همراه است، اما در این صیغه منصوب شدن با حذف «ن» صورت می‌پذیرد. این مورد در گزینه‌ی چهار رعایت نشده است. جمعهای مونث مبنی می‌باشند پس به هنگام منصوب شدن تغییری در ظاهر آنها رخ نمی‌دهد و محلاً مجزوم می‌گردند (گزینه‌ی ۲).

۱۱- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. حرف «لَا» که بر سر «یَغْيِرُ» آمده است می‌تواند حرف نهی یا نفی باشد، آن چه از معنی جمله بر می‌آید آن است که «لَا يَغْيِرُ» نمی‌تواند فعل نهی باشد زیرا با مفهوم جمله سازگار نیست. پس «لَا» حرف نفی است و فعل «يَغْيِرُ» نیز مرفوع است (فعل مضارع در حالت عادی مرفوع است) در «حَتَّى يَغْيِرُوا» نیز با آمدن حرف ناصبه‌ی «حَتَّى»، فعل یاد شده منصوب شده است.

۱۲- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. با توجه به وجود حرف ناصبه‌ی «أَنْ» فعلی که در جای خالی اوّل قرار می‌گیرد، باید منصوب باشد و فعلی که در جای خالی دوم قرار می‌گیرد معطوف به فعل اوّل بوده و به تبع آن باید منصوب باشد. هم‌چنین با توجه به مفهوم جمله و وجود ضمیر مخاطب «كُم» افعال منصوب و مخاطب «تَخشوا و تطيعوا» مناسب جمله می‌باشند.

۱۳- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. در عبارت «أَنْتُمْ، لَا تَعْلَمُونَ»:

(۱) فعل «لَا تَعْلَمُونَ» نقش خبر دارد.

(۲) «نون» عوض از رفع در این فعل علامت رفع آن می‌باشد بنابراین اعراب آن فرعی است.

(۳) حرف «لَا» بر سر این فعل آمده است ولی حرف «ن» از آخر آن حذف نشده است بنابراین حرف «لَا» از نوع نافیه می‌باشد و فعل نیز مجزوم نیست.

(۴) فاعل در این صیغه از افعال مضارع ضمیر بارز «واو» است.

۱۴- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. در عبارت داده شده: اللّهُ: مبتدا مرفوع به حرکت ظاهری ضمه - یَعْلَمُ: خبر و محلاً مرفوع است و در آن «ضمه» علامت رفع ظاهری می‌باشد - اَنْتُمْ: مبتدا و محلاً مرفوع - لاَتَعْلَمُونَ: خبر و محلاً مرفوع و به دلیل آن که حرف «لا» از آخر آن حذف نشده است، مجزوم نمی‌باشد، و حرف «لا» از نوع «نافیه» است.

۱۵- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «لِيُؤَاصِلَ، اَنْ يُّقَيِّ و لِيَقُومَ»، افعال مضارع منصوبی‌اند که به ترتیب در گزینه‌های ۱ و ۲ و ۳ آمده‌اند. اما در گزینه ۴ دو فعل «أَصَيْدُ» و «لَا تَكَلِّمُ» افعال مضارع مرفوعند و «أَكْرَمُوا» و «صَدَّقْتُ» نیز فعل ماضی‌اند.

۱۶- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. با توجه به مفهوم جمله، در این جا «نَحْرُصُ» باید فعل مضارع منصوب باشد، لذا حرف ناصبه‌ی «أَنْ» مناسب جای خالی اول است. فعل «نَحْرُصُ» با حرف «علی» مورد استفاده قرار می‌گیرد و در جای خالی آخر نیز «فی» صحیح است. ترجمه‌ی عبارت: «برماست که بر همنشینی با نیکان حرص بورزیم زیرا آنها سود و منفعت را در زندگی برای ما جلب می‌کنند».

تذکر: «إِنَّ و أَنَّ» قبل از فعل بکار نمی‌رود و «إِنْ» که از حروف شرط است، با مفهوم جمله تناسب ندارد.

۱۷- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. فعل مضارع منصوب باید همواره با یکی از حروف ناصبه آورده شود. این حروف عبارتند از: «أَنْ، كُنْ، حَتَّى، لِ و» حَتَّى لَا يَشْغَرَ (گزینه ۱)، اَنْ أَدْرُسَ (گزینه ۳) و اَنْ تَتَسَلَّقَ (گزینه ۴) همگی مضارع منصوبند ولی دو فعل «نَعْبُدُ و نَسْتَعِينُ» در گزینه ۲ مضارع مرفوعند.

۱۸- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. این عبارت یک اصطلاح می‌باشد که معنای آن در گزینه ۲ آمده است.

۱۹- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «أَنْ، كُنْ، كَيْ» از حروف ناصبه‌اند و وقتی که بر سر فعل مضارع درآیند آن را منصوب می‌کنند. «تعودین» فعل مضارع صیغه‌ی مفرد مؤنث مخاطب است. در این صیغه از فعل مضارع نصب با حذف «ن» تحقق می‌یابد، در نتیجه «تعودی» صحیح است.

۲۰- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. «مبیناً» در جنس، اعراب، تعداد و نکره بودن از «فتحاً» تبعیت کرده است، بنابراین مشخص است که صفت برای موصوف «فتحاً» می‌باشد.

۲۱- گزینه ۳ پاسخ صحیح است. لازمه‌ی منصوب شدن فعل مضارع، وجود یکی از حروف ناصبه است. «أَنْ» در گزینه ۱ و ۲ و «كُنْ و حَتَّى» در گزینه ۴ فعل منصوب ایجاد کرده‌اند. «لَا تَكُنْ» در گزینه ۳ مضارع مجزوم است.

۲۲- گزینه ۴ پاسخ صحیح است. علینا: بر ما لازم است / آن لا نحاکی: که تقلید نکنیم / اَنْ نَعْتَمِدَ: که اعتماد داشته باشیم.

۲۳- گزینه ۲ پاسخ صحیح است. «أَنْ» حرف ناصبه است که در گزینه (۲) فعل را منصوب کرده است. گزینه‌های ۳ و ۴ مفرد و نادرست هستند.

۲۴- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است.

موارد نادرست در سایر گزینه‌ها:

(۱) ضمیر فعل لا محلّ له مِنَ الإعراب (ص: مبتدا و مرفوع محلاً)

(۲) ثلاثی مزید من باب إفعال، معلوم (ص: مجرد ثلاثی، مبني للمجهول) - فاعله ضمیر بارز «واو» (ص: نائب فاعله ضمیر بارز «واو»)

(۴) مشتق (ص: جامد) - مفعول و منصوب (ص: فاعل و مرفوع).

۲۵- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. چون «يَذْهَبْنَ» فعل مضارع «للغائبات» و مبني است و «نون» آن ضمیر می‌باشد، نون آخر آن هرگز حذف نمی‌شود. در سه گزینه‌ی دیگر که به ترتیب صیغه‌ی: «لِلْمَخَاطِبِينَ» (للمخاطبين) - «لِلْمَخَاطِبِينَ» - «لِلْمَخَاطِبِينَ» می‌باشند و نون آن‌ها، نون اعراب است، باید به نشانه‌ی نصب، حذف شوند.

۲۶- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. «لَنْ يَكْذِبُوا: مضارع منصوب، علامت نصب، حذف نون اعراب، للغائبين»، «لَنْ» از حروف ناصبه است که فعل مضارع بعد از خود را منصوب می‌کند و در صیغه‌هایی که نون اعراب وجود دارد، علامت نصب، حذف نون اعراب می‌باشد. در گزینه‌های (۱) و (۲) و (۳) نون اعراب به نشانه‌ی نصب حذف نشده که همگی نادرست‌اند.

۲۷- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. «تَأْمَلُ: دقت کن / «قَبِلَ أَنْ تَبْدَأَ بِالْعَمَلِ: پیش از آن که شروع به کار کنی.

۲۸- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. صورت صحیح ترجمه‌ی گزینه‌ی ۲: «صاحب مزرعه برای جمع‌آوری محصولات، از همسایگانش (کمک) خواست.

۲۹- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. «تَوَكَّلُونَ» فعل مضارع جمع مذكر مخاطب از باب تَفَعَّلَ می‌باشد.

۳۰- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. با توجه به فعل «جلسا» که مثنی مذكر است فعل بعد از آن به صورت «لِيتناولوا» درست است.

۳۱- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. ضمیر «ي» همراه با نون وقایه به فعل، متصل شده و مفعول به و محلاً منصوب است و «صناديق» نیز مفعول به می‌باشد برای فعل متعدی «أَنْ أُكْسِرَ».

۳۲- گزینه‌ی ۴ صحیح است. طلب: خواست / أَنْ تَسْمَعَ: اجازه دهد / لِيَذْهَبَ: که برود.

۳۳- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. در گزینه‌ی ۲ فعل «يُحَاوِلُونَ» باید به صیغه‌ی مفرد باشد لذا نادرست است، در گزینه‌ی ۳ «بِتَحْقِيقِ» و در گزینه‌ی ۴ «بِتَحْقِيقِ» نادرست می‌باشد.

۳۴- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. «لَنْ» که از حروف ناصبه‌ی فعل مضارع است بر سر فعل ماضی در نمی‌آید، بنابراین، «لَنْ اساعِدَ» پاسخ درست می‌باشد.

۳۵- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. حاولی: بکوش - لِتَهْذِيبِ نَفْسِكَ: برای خودسازیت - لِيَكِيَ تَتَقَدَّمِي: تا پیشرفت کنی

۳۶- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. با توجه به «المؤمنات» فعل باید جمع مونث غایب باشد.

۳۷- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «لن» از حروف ناصبه است و فعل «يُنَجِّح» را منصوب می‌کند و با توجه به اللغائب بودن «يطلب»، «تُنَجِّح» خطاست.

۳۸- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. در سایر گزینه‌ها فعل‌ها با ضمایر اول جمله مطابقت ندارند.

۳۹- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. «لن» حرف ناصبه و باعث منصوب شدن فعل «أترك» می‌شود. در سایر گزینه‌ها: (۲) ما: اسم استفهام (۳) ذلک: منصوب محلاً (۴) يحفظني: خبر إنّ و مرفوع محلاً

۴۰- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. مرجع ضمیر «ه» در «أخذه» و «ذنبه» کلمه‌ی «الحيوان» است.

۴۱- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. عدد سایر گزینه‌ها: (۱) ۵ (۲) ۴ (۳) ۳

۴۲- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. يعتمد علی نفسه: بر خود تکیه می‌کند - یعمل عملاً هامئاً: عمل مهمی را انجام می‌دهد. تشریح گزینه‌های نادرست: در گزینه‌های ۱ و ۳ «تکیه بر دیگری» مطرح شده است، که غلط است. گزینه‌ی ۴ اشکال مفهومی دارد.

۴۳- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. قلادة: گردن‌بندی، علفت: آویختم

۴۴- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. چون فعل مضارع «يَجْتَهِدْنَ» به صیغه‌ی جمع مؤنث غایب و مبنی است، لذا اعراب آن محلی (محلاً منصوب) می‌باشد.

۴۵- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. تعداد معارف ۴ مورد است: هذا (اسم اشاره) - القرآن (معرف به ال) - الّتی (اسم موصول) - هی (ضمیر).

۴۶- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. اصبر: صبر کن، اخذ: بگیرم، شیء: مقداری، أساعد: کمک کنم.

۴۷- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. «أَتَعَلَّم» مضارع منصوب با فتحه (اعراب اصلی).

۴۸- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. فعل در اصل «تَطْلُبُونَ» بوده که به دلیل اُن ناصبه، به حذف حرف (ن) منصوب شده است و چون اعراب آن به حذف حرف می‌باشد، اعرابش فرعی محسوب می‌شود.

۴۹- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. تسعة: از اعداد اصلی است به معنای (نه) - تاسع: از اعداد ترتیبی به معنای (نهم) است.

۵۰- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. «لِيَهْدِي»: فعل مضارع منصوب به اعراب اصلی فتحه ظاهری است.

۵۱- گزینه‌ی ۲ پاسخ صحیح است. فعل مضارع «تَحْفَظُ» به وسیله‌ی «حتی» که از حروف ناصبه‌ی فعل مضارع است، منصوب شده است.

۵۲- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. علت رد سایر گزینه‌ها: (۲) ترجمه‌ی «سَيِّئاً» به شکل «درو می‌کند» و عدم ترجمه‌ی «بِنَفْسِهِ» نادرست است. (۳) «می‌خواهد جمع کند» در ترجمه‌ی «سَيِّئاً» و «محصولات» در ترجمه‌ی «الجِصَاد» نادرست است. (۴) بنا به دلایل ذکر شده.

۵۳- گزینه‌ی ۴ پاسخ صحیح است. با توجه به عامل نصب «لکی»، فعل مضارع «أزجِع» منصوب است.

۵۴- گزینه‌ی ۱ پاسخ صحیح است. إِنَّ الَّذِي (همانا کسی که) = خَلَقَنِي (مرا آفرید) - يَحْفَظُنِي (حفظ می کند مرا) كَلِّ سَوْءٍ (هر بدی)

۵۵- گزینه‌ی ۳ پاسخ صحیح است. کلمه‌ی «گئی» در «لِکئی» از حروف ناصبه فعل مضارع است. بنابراین، فعل «تَحْفَظُ» در «تَحْفَظُهُ» فعل مضارع منصوب است. بنابراین، سایر گزینه‌ها نادرست هستند.